

Datum van
inontvangstneming

:

20/07/2022

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-362/22 - 1

Zaak C-362/22

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

3 juni 2022

Verwijzende rechter:

Tribunal București (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 april 2022

Verzoekers in eerste aanleg en in hoger beroep:

VS

TU

RW

Verweerster in eerste aanleg en in hoger beroep:

Ryanair DAC

[OMISSIS]

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

Verwijzende rechter: Tribunal București, Secția a VI-a (rechter in tweede aanleg, zesde kamer Boekarest, Roemenië)

[OMISSIS]

Verzoekers in eerste aanleg en in hoger beroep: VS, woonachtig in Boekarest, [OMISSIS], TU en RW, woonachtig in Boekarest [OMISSIS]

[OMISSIS] Verweerster: RYANAIR DAC, met zetel in [OMISSIS] Boekarest [OMISSIS]

In de door VS, TU en RW tegen verweerster, RYANAIR DAC, ingestelde zaak betreffende een vordering tot schadevergoeding naar aanleiding van het beroep van verzoekers tegen civielrechtelijke beslissing nr. 8453 van 17 december 2020 van de Judecătoria Sectorului 6 Bucureşti (rechter in eerste aanleg van het zesde arrondissement Boekarest, Roemenië), heeft de Tribunal Bucureşti (rechter in tweede aanleg Boekarest, Roemenië) als appelrechter ter terechtzitting van 27 april 2022 de volgende beschikking vastgesteld:

BESCHIKKING

Krachtens artikel 267 VWEU wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Moet artikel 4, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1), aldus worden uitgelegd dat het recht op compensatie als bedoeld in artikel 7, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 3, ook toekomt aan personen die reizen met een persoon aan wie de toegang tot een vlucht wordt geweigerd en die, hoewel hun de toegang tot die vlucht niet wordt geweigerd, de reis niet meer willen ondernemen of niet meer geïnteresseerd zijn in de reis zonder de persoon aan wie de toegang tot de vlucht wordt geweigerd?”

Motivering

I. Feiten

- 1 Verzoekers, VS, TU en RW, hebben in hun hoedanigheid van passagiers een luchtvervoersovereenkomst gesloten met verweerster, RYANAIR DAC, in haar hoedanigheid van luchtvaartmaatschappij, voor het traject Boekarest-Berlijn, met vertrek op 6 januari 2020, om 21.15 uur, vanuit Boekarest.
- 2 Op 6 januari 2020, na het vervullen van de incheckformaliteiten, werd VS bij het instappen door het personeel van luchtvaartmaatschappij RYANAIR de toegang tot de vlucht geweigerd op grond dat hij als staatloze en familielid van een Roemeens staatsburger een visum nodig had om naar Duitsland te reizen.
- 3 Nadat VS de toegang tot de vlucht was geweigerd, hebben de twee andere reizigers TU en RW, geweigerd om in te stappen, op grond dat hun reis naar Duitsland tot doel had VS te vergezellen.
- 4 Daarom hebben verzoekers op 2 maart 2020 bij de rechter in eerste aanleg een vordering ingesteld waarbij wordt verzocht verweerster te veroordelen tot betaling

van 1 127 EUR als vergoeding voor de materiële schade die is veroorzaakt door de instapweigering van 6 januari 2020, vermeerderd met de wettelijke rente, tot betaling van 750 EUR als compensatie overeenkomstig verordening nr. 261/2004 [OMISSIS], vermeerderd met de wettelijke rente, en tot betaling van 10 000 Roemeense leu (RON) als vergoeding voor de immateriële schade als gevolg van de instapweigering van 6 januari 2020, alsmede tot betaling van de proceskosten.

II. Conclusies en argumenten van partijen

- 5 Verzoekers hebben in wezen aangevoerd dat zij recht hadden op compensatie uit hoofde van artikel 4, lid 3, gelezen in samenhang met artikel 7 van verordening nr. 261/2004, op grond dat de instapweigering inzake verzoeker VS rechtstreekse gevolgen heeft gehad voor het daaropvolgende gedrag van verzoekers [TU en RW], omdat zij [VS], die niet in staat was alleen te reizen, vergezelden naar een medische controle in Duitsland. Verzoekers die geweigerd hebben in te stappen, hebben betoogd dat de bepalingen van verordening nr. 261/2004 bij uitbreiding ook op hen van toepassing zijn, voor zover het doel van hun reis naar Duitsland volledig afhing van de reis van de passagier aan wie de toegang tot de vlucht is geweigerd.
- 6 In haar memorie van antwoord heeft verweerster in wezen aangevoerd dat niet was voldaan aan de voorwaarden van verordening nr. 261/2004, omdat de in bovengenoemde bepaling bedoelde omstandigheden – te weten annulering van de vlucht, vertraging van de vlucht of instapweigering – niet aanwezig waren, aangezien beide verzoekers, TU en RW, zelf hebben geweigerd om in te stappen.

III. Verloop van de procedure

- 7 De rechter in eerste aanleg heeft de vordering van verzoekers ongegrond verklaard.
- 8 Hiertoe heeft hij in wezen geoordeeld dat, wat betreft de door verzoekers op grond van artikel 7 van verordening nr. 261/2004 [OMISSIS] gevorderde compensatie wegens instapweigering, artikel 1 bepaalt dat deze verordening de voorwaarden vaststelt waaronder passagiers hun minimumrechten kunnen uitoefenen bij instapweigering tegen hun wil, annulering van hun vlucht en vertraging van hun vlucht.
- 9 In dit verband heeft de rechter opgemerkt dat alleen aan verzoeker VS de toegang tot de vlucht is geweigerd, terwijl de andere twee verzoekers zelf van hun reis hebben afgezien.
- 10 Volgens artikel 2, onder j), van de bovengenoemde verordening wordt onder „instapweigering” verstaan de weigering om passagiers op een vlucht te vervoeren, hoewel zij zich voor instappen hebben gemeld volgens de voorwaarden van artikel 3, lid 2, zonder dat de instapweigering is gebaseerd op redelijke

gronden zoals redenen die te maken hebben met gezondheid, veiligheid of beveiliging, of ontoereikende reisdocumenten. Bijgevolg zijn de bepalingen van de verordening niet van toepassing op de situatie van de verzoeker aan wie de toegang tot de vlucht is geweigerd wegens zijn reisdocumenten, aangezien het niet gaat om een situatie die voortvloeit uit het commerciële beleid van de luchtvaartmaatschappij.

- 11 Thans dient de Tribunal București uitspraak te doen over het beroep dat verzoekers tegen de beslissing van de rechter in eerste aanleg hebben ingesteld. Zij vorderen dat dit beroep ontvankelijk wordt verklaard, dat de bestreden beslissing wordt herzien en dat verweerster wordt veroordeeld tot betaling van een compensatie van 750 EUR op grond van verordening nr. 261/2004 [OMISSIS].

IV. Toepasselijke bepalingen

Unierecht

- 12 De verwijzende rechter merkt op dat op de onderhavige zaak artikel 4, lid 3, van verordening nr. 261/2004 [OMISSIS] van toepassing is, dat bepaalt:
- 13 „3. Indien passagiers tegen hun wil de toegang tot een vlucht wordt geweigerd, compenseert de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert hen onmiddellijk overeenkomstig artikel 7, en biedt zij hun bijstand overeenkomstig de artikelen 8 en 9.”
- 14 Artikel 7 van verordening nr. 261/2004 [OMISSIS] luidt als volgt:
- 15 „1. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, krijgen de passagiers compensatie ten belope van: a) 250 EUR voor alle vluchten tot en met 1 500 km; b) 400 EUR voor alle intracommunautaire vluchten van meer dan 1 500 km, en voor alle andere vluchten tussen 1 500 en 3 500 km; c) 600 EUR voor alle niet onder a) of b) vallende vluchten.
- 16 Bij de bepaling van de afstand wordt gekeken naar de laatste bestemming waar de passagier als gevolg van de instapweigering of annulering na de geplande tijd zal aankomen.
- 17 2. Indien de passagiers een andere vlucht naar hun eindbestemming wordt aangeboden overeenkomstig artikel 8, en de aankomsttijd niet meer dan hieronder vermeld afwijkt van de geplande aankomsttijd van de oorspronkelijk geboekte vlucht: a) twee uur voor alle vluchten van 1 500 km of minder, of b) drie uur voor alle vluchten binnen de Gemeenschap van meer dan 1 500 km en voor alle andere vluchten tussen 1 500 en 3 500 km, of c) vier uur voor alle vluchten die niet onder a) of b) vallen, kan de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert de compensatiebedragen vermeld in lid 1 met 50 % verlagen.

18 3. De in lid 1 bedoelde compensatie wordt in contant geld uitbetaald, middels een elektronische overmaking aan de bank, per bankoverschrijving, bankcheque of, met de schriftelijke toestemming van de passagier, in de vorm van reisbonnen en/of andere diensten.

19 4. De in de leden 1 en 2 vermelde afstanden worden gemeten volgens de groot-cirkelmethode (ortodromische lijn).”

Nationaal recht

20 Artikel 1357 van het Roemeens burgerlijk wetboek – Aansprakelijkheid voor eigen handelingen

1. Eenieder die een ander schade berokkent door een onrechtmatige daad, met opzet of door nalatigheid, is verplicht deze schade te vergoeden.

2. De veroorzaker van de schade is aansprakelijk voor de minste fout.

V. Prejudiciële vraag

Rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

21 Artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

VI. Motivering van de prejudiciële vraag

22 In casu rijst de vraag hoe verordening nr. 261/2004 moet worden uitgelegd in het licht van de noodzaak om het recht op compensatie te waarborgen van verzoekers die hebben geweigerd in te stappen op grond dat het doel van de reis waarvoor zij de verplaatsing naar Duitsland hadden gepland, niet meer kon worden verwezenlijkt.

23 Hoewel de door de werknemers van verweerster meegedeelde instapweigering enkel verzoeker VS betrof, hebben de twee andere verzoekers geweigerd in te stappen op grond dat zij verzoeker VS aan wie de toegang tot de vlucht werd geweigerd, vergezelden.

24 Hoewel de werknemers van de verwerende luchtvaartmaatschappij de toegang tot de vlucht niet hadden geweigerd aan de twee andere verzoekers, stelt de verwijzende rechter vast dat deze twee passagiers ongemak hebben ondervonden als gevolg van de instapweigering van verzoeker VS, zodat de gevolgen van de instapweigering hun rechten rechtstreeks aantasten.

25 Aangezien de aan de verwijzende rechter voorgelegde feitelijke situatie niet valt onder de omstandigheden als bedoeld in artikel 4, lid 3, van verordening nr. 261/2004, dat voorziet in de toekenning van een compensatie in geval van instapweigering van passagiers tegen hun wil, moet artikel 4, lid 3, gelezen in

samenhang met artikel 7 van verordening nr. 261/2004, worden uitgelegd om in de onderhavige zaak tot een eenduidige beslissing te komen.